

Defensa de la resurrecció

A

Després de la llegada dels fariseus i herodians
arrivals ^{als pits del Temple} (una altra llegada, la del sacerdot), seria
oportú donar a la línia sacerdotal de l'advoc
(Jep. XL, 46) i eren una escala rebrota ^{equivalent}
a un punt polític ^{sacerdotal} i un conservadorisme interclassista; ple
d'escriticisme que s'acomodava perfectament amb l'evangelio
romana. Acceptaven només el Pentateuc, i aquí els cinc
llibres de Moisès, la llei i profeta. ~~Després~~ El llibre
Actes dels Apòstols ja que no veien en els apòstols ni
esperits, ~~mes~~ per consegüent ni en la resurrecció.

els fariseus, en canvi, veien en la resurrecció com un dogma.
No es resignaven a admetre que l'esperit dels morts vaguessin pel Xiel
com una mena d'ombres. Per altra part, en l'opinió popular

Tot los materials de les ~~lletres~~ ^{lletres} i de la llei
del levirat (Deut XXV, 5, 10)
~~perquè el que no pot tenir filla en un matrimoni~~
pot tenir filla ^{realment i que fills -} ~~perquè el que no pot tenir filla en un matrimoni~~
perquè ~~perquè~~ la resurrecció.

La llei, repetida es resumida la llei:

— Mestre

La resurrecció
és una nova
generació

U dia S'A. J. 17 i de Paul no es deu de mort sino de
 nos. Per conseguint es gairebé viva, admet després de llan
 mant corporal, i espere, repus permet la p l'criptura, la resurrecció
 de la vida.

Abraham Isaac tenia autoritat per a deure a
la cita del Pentateuq de l'Exode (III-6) ~~la interpretació~~

plena i completa. Aquesta: "no es pas deu de mort, sinó de
vivent." En la ploma d'un gran Apòstol ~~apareix~~ la frase
amb potència i amb una subtilitat ^{inapreciable però} sense verga proverbial.

Abraham Isaac tenia autoritat per ~~a explicar la doctrina de la~~
~~divinitat, de manera~~ a revelar el sentit ^{complet} d'una frase ~~de gran~~ ~~numerosa~~
per ~~la Bíblia~~ ~~deu~~, que tan breument s'afita a l'escriure

Isaïa i el misteri del nostre destí.
En què deu i A, i Isaac: de Jacob, els israelites pretensen

remarcar la identitat ~~del~~ ~~deu~~ ~~amb~~ ~~el~~ ~~deu~~ ~~de~~ ~~deu~~
de ~~deu~~ ~~deu~~, i un ~~deu~~, els ~~deu~~ ~~amb~~ ~~el~~ ~~deu~~ ~~amb~~ ~~el~~ ~~deu~~
poble d'Israel. Era en realitat molt relacionat el sentit de la frase
abraham

3

de l'episodi de Pesbarzer tal com l'entrevista
el poble d'Israel, però posada en boca de Jesús troba
el seu altaveu, fins a tal punt que després l'auditori ~~estupefacte~~
queda meravellat de la resposta. [Evident: el motiu
del que parla de Pesbarzer acaba de parlar ara. I com
a prova de la resurrecció de la carn nous ho citat ~~malament~~
~~la frase~~ les paraules de Pesbarzer, no ~~perquè~~ perquè
els autors no admetsen més autenticitat que la dels llibres de
Moisés, són perquè són paraules de Déu. Fete les altres cites bíbliques
de Daniel (XII, 2) ara: un
la resposta de Jesús es tan anagnòrica una cràcia. El poble
ho ha entès a l'acte: deu no pot esser deu de morts, sinó de
vivents. És impossible que els essers a qui deu estima estiguin

Moisés, són perquè són paraules
de Déu, la resurrecció de la carn,
de Daniel (XXVI, 19) ~~de~~
de Ezequiel, haurien estat vivents.

de Daniel (XII, 2) ara: un

i rediments a la desaperceït. ~~deu ho atreu~~ les ànimes de
 A I i Quab ~~siem~~, però també s'iman llurs coses perquè una
 personalitat sigui completa. I s'iman en una vida terrena, ^{una (Mater)}
 abste, sense cap la vida dels ressuscitats, per a l'altre una, i si han
~~una desaperceït física~~ ~~una desaperceït física~~ ~~una desaperceït física~~
 una desaperceït, exempt de tota necessitat física.

Un cristià hi perven poc en la promesa de la resurrecció
 de la nostra carn. Pensant hi una vida més fíndiem un major
 vegeït per al nostre cos. Deu ho atreu tot envers Ell. Atreu,
 mentre som en aquesta vida, la nostra ànima i àltre el nostre cos. I
 després de la mort del cos físicament donant-li una vida nova.

El cristianisme, i només el cristianisme, plorifica l'home per lo fill
 de deu i salvant-lo intel·lectualment, ~~no és la nostra i no~~ fins a la
 resurrecció de la carn. ~~El cristianisme, en canvi, ^{no és per a} ~~el nostre i no~~ ~~el nostre i no~~~~
~~la mort total de l'ànima i la mort física de la carn. I tant la temptació~~
 la mort total de l'ànima i la mort física de la carn. I tant la temptació

de travail avec la de la désignation de tonnelles
un p. haine.

6

Delmas de la
Vincennes